

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2684/2017
20.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Живорад Нисић, адвокат из .., против тужених Фудбалског клуба „ББ“ са седиштем у ..., Предузећа за производњу, промет и услуге ВВ ДОО са седиштем у ..., кога заступа Драган Ивановић, адвокат из ..., Предузећа „ГГ“ ДОО са седиштем у ..., кога заступа Милош Богдановић, адвокат из ..., „ДД“ ДОО са седиштем у ..., кога заступа Драган Ивановић, адвокат из ..., ЂЂ из ..., кога заступа Драган Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 1832/17 од 22.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 1832/17 од 22.03.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 90.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П број 61/12 од 01.11.2016. године, првим ставом изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени као солидарни дужници обавезу да му на име накнаде материјалне штете исплате износ од 250.000 евра у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, увећаном за домицилну камату почев од 24.12.2008. године до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени, као солидарни дужници, обавезу да му на име накнаде причињене штете исплате износ од 34.442,00 динара, увећан за законску затезну камату почев од дана исплате Републичкој управи јавних прихода 23.05.1997. године до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којом би се привремено до правноснажног окончања поступка забранило

располагање непокретностима кп бр. .../... уписаним у ЛН ... КО ... ближе описаним у изреци првостепене пресуде. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима Предузећу за производњу, промет и услуге ВВ ДОО из ..., „ДД“ ДОО са седиштем у ... и ЕЕ из ..., накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.020.000,00 динара. Петим ставом изреке, тужилац је обавезан да туженом предузећу „ГГ“ ДОО са седиштем у ..., накнади трошкове парничног поступка у износу од 416.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж број 1832/17 од 22.03.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова целокупног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану ревизију у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) - ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном првостепеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Тужилац се позива на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Тужилац се позива на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, али не указује о којој повреди се конкретно ради.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужилац је закључио уговор о изградњи и купопродаји стана површине 135,18 м², са Предузећем „ЖЖ“ са седиштем у Предмет уговора је четворособан стан у објекту ... на ... спрату, број ..., а продајна цена уговорена је у износу од 439.494,00 динара. Стан је требало да се изгради у оквиру СПЦ „ББ1“, на локацији чији је корисник био ФК „ББ“, а рок изградње је био до 01.07.1997. године. ФК „ББ“ из ... је носилац урбанистичке дозволе. Уговор није извршен па је тужилац поднео тужбу ради испуњења уговора у предмету Трећег општинског суда у Београду који је правноснажно завршен доношењем пресуде П број 3716/2008 од 01.09.2008. године којом је обавезан тужени „ЖЖ“ са седиштем у ... да преда тужиоцу у државину стан који је предмет уговора, а које обавезе се може ослободити уколико тужиоцу исплати износ од 439.494,00 динара. Дана 31.05.2002. године, пред Трећим општинским судом у Београду, закључен је и оверен уговор о поравнању између ФК „ББ“, са седиштем у ... као инвеститора, Предузећа „ЗЗ“ ДД са седиштем у ..., као суинвеститора, Предузећа „ГГ“ са седиштем у ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., Предузећа „ВВ“ са седиштем у ..., ЉЉ из ..., као купаца и Предузећа „ММ“ ДОО из ..., као градитеља. Тим уговором утврђена су међусобна права и обавезе везане за изградњу стамбено-пословне зграде

означене као објекат ...на кп бр. .../... и кп бр. .../... КО ..., с обзиром да због отежаних услова пословања инвеститор ФК „ББ“ и суинвеститор „ЗЗ“ као правни следбеник предузећа тужени „ЖЖ“ са седиштем у ... нису у могућности да заврше изградњу објекта Тужилац није уговорна страна у уговору о поравнању, а купци из тог уговора и то Предузеће „ГГ“ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., Предузеће „ВВ“ из ..., НН из ..., основали су Предузеће „ЊЊ“ ДОО из Уговорачи из уговора о поравнању су се сагласили да градитељ својим средствима и радом заврши изградњу објекта ... у свему према одобреној техничкој документацији и грађевинској дозволи, као и да сноси све трошкове за изградњу објекта и све трошкове везано за измену детаљног урбанистичког плана који је покренут од стране инвеститора. Чланом 16. Уговора о поравнању наведена су и друга лица која су поред купаца наведених у уговору о поравнању закључили уговор о купопродаји непокретности у објекту ... са инвеститором, а међу тим лицима је и тужилац за кога је наведено да је купио стан површине 80,38 квадрата број 9. Чланом 17. Уговора о поравнању „ЊЊ“ се обавезао да осталим купцима међу којима је и тужилац преда у државину купљене непокретности, према стању на дан закључења уговора које је констатовано посебним записником. Дана 24.12.2008. године закључен је и пред Трећим општинским судом у Београду оверен уговор о поравнању између ФК „ББ“ из ..., као инвеститора и Предузећа „ГГ“ ДОО из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., Предузећа „ВВ“ ..., ЉЉ из ..., ОО из ..., ПП, РР, „СС“ ДОО са седиштем у ..., ТТ из ..., ЋЋ из ..., УУ из ..., ФФ из ..., ХХ из ..., ЦЦ из ..., ЧЧ из ..., „ДД“ ДОО са седиштем у ... и „ЊЊ“ ДОО из ..., као купаца, којим је констатовано да је „ЊЊ“ ДОО као градитељ извршио све обавезе преузете уговором о поравнању из 2002. године. У члану 2. Уговора о поравнању од 24.12.2008. године наведено је да је за стан ... на ... спрату, површине од 84,87 м², припала купцу „ДД“ док стан ... на ... спрату површине 43,12 м², припада купцу ЋЋ. Стан број ..., површине 133,18 м², који је тужилац купио још 1996. године од Предузећа „ЖЖ“ из ... не постоји, јер је дошло до измене пројекта тако што су створене две стамбене јединице и то ... и ... а које су уговором о поравнању од 24.12.2008. године припале предузећу „ДД“ ДОО и ЦЦ. Тужилац је покренуо поступак извршења правноснажне пресуде Трећег општинског суда у Београду П број 3716/2008 од 01.09.2008. године пред Четвртим општинским судом у Београду, тако што је тражио предају у посед купљеног стана број .., површине 133,18 м², па је извршни суд донео решење о извршењу И бр.5573/09 од 09.04.2009. године. Предузеће „ДД“ ДОО из ..., као треће лице је решењем Првог основног суда у Београду И бр.36771/10 од 02.06.2011. године, упућено да против тужиоца као извршног повериоца покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење предајом стана 133,18 м², који се налази у ... у СЦ „ББ1“ објекат ... недопустиво. Исти поступак против тужиоца покренуо је ЦЦ. Дана 30.04.2010. године пред Привредним судом у Београду, покренут је претходни стечајни поступак над Предузећем „ЊЊ“ ДОО из ..., који је решењем од 20.06.2010. године закључен. Решењем Привредног суда у Краљеву од 10.09.2010. године под Ст 73/2010 покренут је стечајни поступак над Предузећем „ЗЗ“ ДД из ..., а у том поступку тужилац је пријавио потраживање под бројем .../... 07.11.2010. године у укупном износу од 22.807.766,00 динара и то потраживање му признато решењем о извршењу Општинског суда у Врњачкој Бањи од 25.11.2010. године. Тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у овој парници заснива се на чињеници да су тужени закључили привидан уговор о поравнању са продавцем који је предметни стан продао тужиоцу и да је због тога тужилац претрпео штету у висини тржишне вредности стана који је платио а није добио.

На такво утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца одбили као неоснован.

Тужилац је Уговор о продаји стана закључио са предузећем „ЖЖ”, који није извршио своју уговорну обавезу и у односу на кога је донета правноснажна пресуда за осуду на чинидбу да тужиоцу или преда стан или врати уговорену продајну цену стана. Тужилац је сагласно члану 262. став 1. Закона о облигационим односима – ЗОО у правном односу са овим правним лицем, а не са осталим туженима у овој парници.

Да би захтев за накнаду материјалне штете према туженима у овој парници био основан, између штете коју тужилац трпи и правних радњи које су предузели тужени, закључење два уговора о поравнању, мора постојати узрочно-последична веза. Постојање штете само по себи није довољно за заснивање одговорности за накнаду штете, ако између штете и штетне радње не постоји узрочно последична веза.

Тужилац је током поступка тврдио да су оба уговора о поравнању привидна и закључена са циљем да се тужилац изигра у својим правима и обавезама. Привидни послови не производе правно дејство као и ништави, а на ништавост правног посла у смислу члана 109. ЗОО, суд пази по службеној дужности. У конкретном случају ниједним доказом изведеним у првостепеном поступку није утврђено да су поравнања закључена као привидна, са намером да се изиграју права тужиоца као савесног повериоца.

У стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Краљеву, над предузећем „ЗЗ” ДД са седиштем у ..., тужилац је пријавио потраживање које му је признато у износу од 22.807.766,00 динара, па ће захтев за накнаду штете коју потражује у овој парници остварити у том поступку, који се и води над правним следбеником Предузећа са којим је тужилац био у материјалноправном односу.

Супротно наводима ревизије и приговор застарелости потраживања правилно је оцењен као основан, јер је поравнање на које се тужилац позива као узрок штете и штетну радњу закључено 24.12.2008. године, а тужба за накнаду штете у овој парници поднета је по протеку рока од три године од сазнања за штету или учиниоца у смислу члана 376. став 1. ЗОО, дана 25.01.2012. године.

Осталим ревизијским наводима оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања, због чега се ревизија у смислу члана 407. ЗПП, не може изјавити.

На основу изложеног, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 2. у вези са чланом 153. ЗПП према постигнутом успеху тужиоца у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић